

د يعقوب ليک

د کتاب پېژندنه

دا ليک د يعقوب له خوا چې د عیسی مسیح ورور او د اورشلیم د کلیسا مشر ؤ، ټولو ایماندارانو ته د هغوی د اورشلیم د لویې غونډې نه مخکې چې په اته خلو پېنځم میلادي کال کې ؤ، لیکل شوی دی. په دې ليک کې يعقوب هغو خلکو ته چې په عیسی مسیح باندې یې ایمان راوړی ؤ ټینګار کوي چې: یوازې دا بس نه دی چې یو څوک دعوه وکړي چې په خدای باندې ایمان لري، بلکې ضروري ده چې هغه دا خپله دعوه په خپلو کړو وړو کې هم ثابته کړي. دا ليک په دې باندې ټینګار کوي چې په مسیحیت کې د ایمان تر څنګ عمل هم ډېر مهم دی.

د يعقوب ليک په دې هکله لارښوونه کوي چې ایمانداره خلک باید د تکلیفونو په وخت کې څنګه عمل وکړي. هغوی باید د حکمت د لاسته راوړلو دپاره دعا وکړي ترڅو په دې پوه شي چې څنګه د خدای په قانون باندې عمل وکړي او د خدای څخه په اطاعت کولو سره خپل ژوند تېر کړي. د یو کس د عملونو مهم اړخ د هغه وینا یا خبرې دي چې کېدای شي د بنو یا بدو دپاره ترې کار واخیستل شي. د ایماندارانو د عملونو بل اړخ دا دی چې د غریبانو او مظلومانو سره څنګه چلند وشي. خدای زمونږ د عملونو وروستنی قاضي دی. مونږ باید د خدای د قضاوت دپاره په صبر سره انتظار وباسو او خپل ژوند نورو ته په دعا کولو او خدمت کولو سره تېر کړو.

د موضوعگانو لست

سلامونه: ۱: ۱

ایمان او حکمت: ۱: ۲-۸
غریبي او شتمني: ۱: ۹-۱۱
ازمایبنتونه او وسوسې: ۱: ۱۲-۱۸
د کلام اورېدل او عمل کول: ۱: ۱۹-۲۷
د تبعیض په هکله خبرداری: ۲: ۱-۱۳
ایمان او عمل: ۲: ۱۴-۲۶
خپله ژبه په واک کې ساتل او حکمت: ۳ فصل
مسیحي او دنیاوي ژوند: ۴: ۱-۵: ۶
صبر او دعا: ۵: ۷-۲۰

سلامونه

۱ (۱) د خدای او د خښتن عیسی مسیح د خدمتگار یعقوب له خوا دې د اسراییلو دولس قبیلو ته چې په ټوله نړۍ کې خواره واره شوي دي، سلام وي.

ایمان او حکمت

۲ (۲) ای زما خویندو او ورونو! هرکله چې تاسو د ډول ډول ازمایبنتونو سره مخامخ کېږئ نو هغه یوه خوشحالي وگڼئ، (۳) ځکه تاسو پوهېږئ چې دا ستاسو د ایمان په ازمایبنت کې ستاسو صبر او زغم زیاتوي. (۴) کله چې ستاسو صبر او زغم نور هم زیات شي، نو تاسو به کامل او بې عیب انسانان شئ او د هېڅ شي کمی به په تاسو کې نه وي. (۵) خو که په تاسو کې په چا کې د حکمت کمی وي، نو هغه دې د خدای څخه وغواړي چې هغه یې د سخاوت له مخې او بې له دې چې څوک ملامته کړي هرچا ته ورکوي، نو هغه ته به هم ورکړل شي. (۶) خو کله چې څوک کوم شی غواړي، نو هغه دې د ایمان سره وغواړي او هېڅ شک دې نه کوي، ځکه چې شک کوونکی د

درياب د هغو څپو په شان دی چې د باد په وسیله اخوا دې خوا غورځول کېږي. (۷) داسې سړی دې په دې تمه نه اوسي چې ماته به د څښتن څخه کوم څه لاسته راشي، (۸) ځکه چې شکمن سړی په خپلو کارونو کې ټینګ ولاړ نه وي.

غریب خلک او شتمن خلک

(۹) غریب ورور دې د خدای په وړاندې په خپلې سرلورې باندې فخر وکړي (۱۰) او همدارنگه شتمن ورور دې په خپلې عاجزۍ باندې چې د خدای له خوا ده، ځکه چې هغه به د وانبو د گل په شان له منځه لاړ شي. (۱۱) ځکه کله چې لمر د خپلې سوځوونکې گرمۍ سره راوخپږي نو وانبه وچ کړي، گلان یې ورژپړي او بنایست یې له منځه لاړ شي. نو همداسې به شتمن سړی هم د خپل کاروبار سره له منځه لاړ شي.

ازمایښتونه او وسوسې

(۱۲) بختور دی هغه څوک چې د ازمایښت په وخت کې ټینګ پاتې شي، ځکه کله چې هغه د داسې ازمایښت څخه بریالی تېر شي، نو د ژوندون تاج به چې خدای د هغو خلکو سره چې ورباندې گران دی وعده کړې ده، تر لاسه کړي. (۱۳) څوک چې وسوسه کېږي، نو هغه باید دا ونه وایي: «خدای زه وسوسه کړی يم»، ځکه چې خدای د هېڅ ډول بدۍ په وسیله نه وسوسه کېږي او نه هم څوک وسوسه کوي. (۱۴) خو یو کس هغه وخت وسوسه کېږي چې کله هغه د خپلو نفساني غوښتنو په وسیله وهڅول شي او په دام کې راوښول شي. (۱۵) بیا د هغه نفساني غوښتنې د گناه د راپیدا کېدلو سبب کېږي او کله چې گناه خپل وروستي حد ته ورسېږي، نو د مرگ سبب گرځي.

(۱۶) ای زما گرانو خویندو او ورونو! ونه غولېږئ. (۱۷) ټول ښه او کامل نعمتونه مونږ ته د خدای

له خوا چې د لمر، سپوږمۍ او ستورو پيدا كوونكې دى، راځي. هغه نه بدلېدونكې دى او نه د سيوري په شان گرځي او راگرځي. (۱۸) هغه مونږ د خپلې ارادې او رښتيني كلام په وسيله پيدا كړو، ترڅو د هغه په ټولو مخلوقاتو كې لكه د اولني حاصل مېوه واوسو.

د كلام اورېدل او په هغه باندې عمل كول

(۱۹) نو اى گرانو خویندو او ورونو! دا ياد ساتئ چې هرڅوك بايد په اورېدلو كې تېز، په خبرو كې ورو او په قهر كې سوړ اوسي. (۲۰) ځكه كله چې څوك په قهر شي هغه نه شي كولاى چې د خداى عادلانه مقصدونه پوره كړي. (۲۱) له دې امله تاسو د ټولو غير اخلاقي كارونو او ټولو بديو څخه لاس واخلي او په عاجزۍ سره هغه كلام قبول كړئ چې ستاسو په زړونو كې كرل شوى او كولاى شي تاسو ته خلاصون دركړي. (۲۲) نو تاسو بايد د هغه په كلام عمل وكړئ او يوازې په اورېدلو سره يې خپل ځانونه مه غولوى. (۲۳) ځكه څوك چې كلام ته غوږ نيسي او عمل پرې نه كوي، نو هغه د هغه سړي په شان دى چې خپل مخ په شيشه كې ويني. (۲۴) كله چې هغه خپل ځان وويني او لاړ شي، نو سمدلاسه دا هېر كړي چې څېره يې څنگه وه. (۲۵) خو كه چېرې څوك كامل او ازادي بڅښونكي شريعت ته په غور سره وگوري او په هغه باندې عمل وكړي او څه چې واوري او نه يې هېروي، نو خداى به د هغه په ټولو كارونو كې برکت واچوي.

(۲۶) كه څوك خپل ځان دينداره گڼي او خپله ژبه په واک كې نه ساتي، نو هغه خپل ځان غولوي او دينداري يې هېڅ گټه نه لري. (۲۷) د پلار خداى په نظر كې سوچه او بې عيبه دينداري دا ده چې په يتيمانو او كوندو باندې د مصيبت په وخت كې پام وكړو او پرې نه ږدو چې دا نړۍ مو فاسد كړي.

۲

۱) ای زما خویندو او ورونو! که چېرې تاسو زمونږ په څښتن عیسی مسیح چې د جلال خاوند دی ایمان لرئ، نو د چا طرفداري مه کوئ. ۲) فرض کړئ یو سړی چې د سرو زرو گوته یې په لاس وي او ښکلي کالي یې اغوستي وي او ستاسو غونډې ته راشي او یو غریب سړی په زړو کالیو کې راشي ۳) او تاسو د هغه سړي درناوی وکړئ چې ښکلي کالي یې اغوستي دي او ورته ووايئ: «مهرباني وکړئ دلته په دې ښه ځای کې کښېښئ» او هغه غریب سړي ته ووايئ: «هلته ودرېره یا دلته په ځمکه باندې کښېښه.» ۴) ایا تاسو په خپل منع کې د تبعیض څخه کار وانه خيست او ایا د بدو خیالونو له مخې مو قضاوت ونه کړ؟

۵

ای زما گرانو خویندو او ورونو! واورئ، ایا خدای د دې نړۍ غریبان نه دي غوره کړي چې په ایمان کې شتمن وي او د هغې پاچاهۍ وارثان وي چې خدای د هغو خلکو سره وعده کړې ده چې ورسره مینه کوي؟ ۶) خو تاسو د غریب سړي سپکاوی وکړ. ایا شتمن خلک په تاسو باندې ظلم نه کوي او تاسو محکمو ته نه راکاږي؟ ۷) ایا هغوی د مسیح نېک نوم چې خدای په تاسو باندې ایښی دی، نه بدناموي؟

۸

که چېرې تاسو په رښتیا سره د څښتن د شریعت په شاهانه حکم باندې عمل وکړئ چې د خدای په کلام کې یې یادونه شوې ده چې وایي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه» نو ښه کار کوئ. ۹) خو که چېرې تاسو د کوم چا طرفداري کوئ نو گناه کوئ او شریعت تاسو د قانون ماتوونکو په توگه محکوموي. ۱۰) ځکه که چېرې څوک د شریعت په ټولو حکمونو عمل وکړي خو یو حکم یې مات کړي نو هغه د ټول شریعت په ماتولو گناهکار شو. ۱۱) ځکه چا چې ویلي دي: «زنا مه کوه.» نو دا یې هم ویلي دي: «قتل مه کوه.» نو که ته زنا نه کوي خو قتل وکړي نو بیا هم ته د شریعت ماتوونکی شوي. ۱۲) نو د هغو خلکو په شان خبرې او عمل وکړئ

چې د هغه شريعت له مخې به ورباندې قضاوت کيږي چې مونږ ته ازادي راکوي. (۱۳) ځکه چې د قضاوت په وخت کې به خدای په هغه چا باندې رحم ونه کړي چې په نورو باندې يې رحم نه دی کړی. خو بياهم رحم په قضاوت باندې بريالی دی.

بې له عمل نه ايمان مړ دی

(۱۴) ای زما خویندو او ورونو! که څوک ووايي چې زه ايمان لرم خو عمل نه کوي نو گټه يې څه ده؟ ایا داسې ايمان هغه ته خلاصون ورکولای شي؟ (۱۵) فرض کړئ تاسو ووينئ چې يو ورور یا خور کالیو او خوږو ته اړتیا لري، (۱۶) او ستاسو څخه يو څوک هغه ته ووايي: «په خیر لار شه او تود او موږ اوسه.» خو چې کومو شيانو ته اړتیا لري هغه ورته ورنه کړئ نو څه گټه به ولري؟ (۱۷) نو په همدې ډول که چېرې د ايمان سره عمل نه وي نو هغه ايمان مړ دی.

(۱۸) خو کېدای شي چې څوک ووايي: «ته ايمان لرې او زه نېک کارونه کوم. ته دې خپل ايمان بې له عمله ماته وښايه او زه به خپل ايمان د خپلو عملونو په وسيله تاته دروښايم.» (۱۹) ته په دې باور لري چې خدای يو دی نو ډېره ښه ده. شيطان او پېريان هم په دې باور لري او له وېرې رپېږي. (۲۰) ای ناپوهه سرپه! ایا په دې نه پوهېږې چې ايمان بې له عمل نه بې گټې دی؟ (۲۱) کله چې زمونږ نيکه ابراهيم خپل زوی اسحاق د قربانۍ په ځای کې خدای ته وړاندې کړ نو ایا هغه په دې عمل سره د خدای له خوا نېک ونه گڼل شو؟ (۲۲) تاسو گورئ چې د هغه ايمان او عمل په گډه سره کار وکړ او د عمل سره د هغه ايمان کامل شو. (۲۳) په دې ډول د خدای د کلام هغه وينا رښتيا شوه چې وايي: «ابراهيم په خدای ايمان راوړ او په دې باندې هغه نېک وگڼل شو.» او هغه د خدای دوست وبلل شو. (۲۴) نو تاسو وينئ چې انسان يوازې په ايمان نه بلکې په خپل عمل باندې نېک کيږي. (۲۵) نو په همدې ډول راحاب فاحشه د خپلو نېکو عملونو په وسيله چې اسراييلي استازو ته يې پناه ورکړه او د هغوی سره يې مرسته وکړه چې په بله لاره وتښتي، نېکه وگڼل شوه.

٢٦ نو لکه څنگه چې بدن بې له روح نه مړ دی، نو همدغه شان ایمان هم بې له عمل نه مړ دی.

خپله ژبه په خپل واک کې ساتل

٣ (١) ای زما خویندو او ورونو! باید هڅه ونه کړئ چې تاسو ټول دې استاذان شی، ځکه په دې

پوهېږئ چې مونږ استاذانو سره به تر نورو زیات حساب کېږي، (٢) ځکه چې مونږ ټول ډېرې تېروتنې کوو او څوک چې په خبرو کې تېروتنه نه کوي هغه کامل انسان دی او هغه کولای شي چې خپل ټول بدن په خپل واک کې وساتي. (٣) مونږ د اس په خوله کې قیضه اچوو، ترڅو زمونږ تابع شي او هرې خواته چې وغواړو هغه بوځو. (٤) همدارنگه کشتیو ته وگورئ، سره له دې چې ډېرې غټې وي او په قوي بادونو باندې چلېږي، خو د یو وړوکی راشپېل په وسیله رهنمایي کېږي او هرې خواته چې کشتی چلوونکی وغواړي هماغې خواته یې بېولی شي. (٥) ژبه هم همداسې ده، که څه هم هغه د بدن یو وړوکی غړی دی، خو د غټو غټو شیانو په هکله لاپې وهي.

وگورئ څومره لوی ځنگل د اور په یو ورکوټي بخرکي سره اور اخلي. (٦) همدارنگه ژبه هم د اور په شان ده. هغه د بډیو څخه ډکه یوه نړۍ ده چې زمونږ په ټول بدن کې ځای نیسي او زمونږ ټول بدن فاسدوي. هغه زمونږ ټول ژوندون په اور سوځوي او دا په خپله د دوزخ په اور کې سوځېږي.

(٧) نو انسان کولای شي چې هر ډول وحشي حیوانات، مرغان، خزندې او دریابي حیوانات اهلي کړي او اهلي کړي یې دي، (٨) خو هېڅوک نه شي کولای خپله ژبه په خپل واک کې وساتي. ژبه بده ده او د وژونکو زهرو څخه ډکه ده. (٩) په همدې ژبه مونږ هم د خښتن یعنې اسماني پلار ثنا او صفت کوو او هم په انسان باندې چې د خدای په شکل پیدا شوی دی، بد وایو. (١٠) د همدې یوې خولې څخه هم د ستاینې خبرې راوځي او هم بدې خبرې. ای خویندو او ورونو! داسې باید نه

وي. (۱۱) ايا دا کېدای شي چې د يوې چينې د خولې څخه هم خوږې او هم تروې اوبه راوځي؟
(۱۲) اى زما خویندو او ورونو! ايا د انځر ونه کولای شي چې زيتون او يا د انځورو تاک انځر ونيسي؟ په همدې ډول د تروو اوبو د چينې څخه خوږې اوبه نه شي راوتلی.

اسماني او دنيایي حکمت

(۱۳) په تاسو کې څوک هونبیار او پوه شته؟ که چېرې وي نو هغه دې دا په نېک ژوند تېرولو، په نېکو کارونو ثابته کړي يعنې داسې عاجزۍ چې د حکمت نه پيدا کېږي. (۱۴) که چېرې ستاسو په زړونو کې سخته بخیلي او ځان خوښونه وي، نو باید لاپې ونه وهی چې هونبیاران یی. که داسې وکړئ نو حقیقت په دروغو بدلوی. (۱۵) دا هغه حکمت نه دی چې د اسمان نه راځي بلکې دا دنيایي، نفساني او شیطاني حکمت دی. (۱۶) ځکه چې هر چېرته چې بخیلي او ځان خوښونه وي، نو هلته گډوډي او هر ډول بد کارونه کېږي. (۱۷) خو کوم حکمت چې د اسمان نه راځي هغه لومړی سوچه وي، بیا سوله خوښوونکی، نرم، معقول، رحم کوونکی، له بنو ثمر و څخه ډک، بېطرفه او بې ریا وي. (۱۸) او د نېکۍ او عدالت حاصل د هغه تخم څخه پيدا کېږي چې د سوله خوښوونکو له خوا په سوله کې کرل کېږي.

د دې نړۍ سره مینه کول

۴ (۱) ستاسو په منع کې جنگونه او شخړې له کومه راپيدا کېږي؟ ايا هغه ستاسو د نفساني غوښتنو له امله چې په تاسو کې په جگړه کې دي، نه راپيدا کېږي؟ (۲) تاسو کوم شی غواړئ، خو هغه په لاس نه درځي، نو دې ته تیار یی چې قتل وکړئ. تاسو د نورو سره بخیلي کوئ، خو څه چې غواړئ هغه لاسته نه شی راوړلی، نو جنگ او شخړه کوئ. خو بیا هم کوم شی په لاس نه درځي، ځکه چې د خدای څخه یې نه غواړئ. (۳) خو که تاسو د خدای څخه د کوم شي دپاره

سوال هم وکړئ، نو هغه به يې درنه کړي، ځکه چې په بد نيت او د خپلو هوسونو د پوره کولو دپاره يې غواړئ. (۴) ای بې ايمانه خلکو! ايا تاسو نه پوهېږئ چې د نړۍ سره دوستي کول د خدای سره دښمني کول دي؟ له دې امله څوک چې غواړي د نړۍ سره دوستي وکړي، نو هغه خپل ځان د خدای دښمن کوي. (۵) ايا تاسو گومان کوئ چې د خدای د کلام دا وينا بېخايه ده چې وايي: «هغه روح چې خدای په مونږ کې اچولی دی هغه ډېرې سختې غوښتنې لري؟» (۶) خو خدای په مونږ باندې زيات فضل کوي، نو له دې امله د خدای کلام وايي: «خدای د کبرجنو په ضد دی، خو په عاجزانو باندې فضل کوي.»

(۷) نو له همدې امله خپل د خدای تابعداري کوئ او د شيطان په وړاندې ټينگ ودرېږئ، نو هغه به درڅخه وتښتي. (۸) خپل ځانونه خدای ته ورنژدې کړئ، نو هغه به هم تاسو ته درنژدې شي. ای گناهکارانو! خپل لاسونه د بدو کارونو څخه پاک کړئ. ای منافقانو! خپل زړونه پاک کړئ. (۹) غمجن اوسئ، ویر او ژړا وکړئ. ستاسو خدا دې په ژړا بدله شي او ستاسو خوشحالي دې په غم. (۱۰) خپل ځانونه د څښتن په وړاندې عاجزان کړئ، نو هغه به تاسو سرلوړي کړي.

په نورو باندې تور لگول

(۱۱) ای خویندو او ورونو! یو بل پسې بدې خبرې مه کوئ. څوک چې خپل ورور پسې بدې خبرې کوي او یا د هغه په هکله قضاوت کوي، نو په حقیقت کې د شریعت بد وایي او د هغه په هکله قضاوت کوي. که ته د شریعت په هکله قضاوت کوې، نو په شریعت عمل نه کوي بلکې خپل ځان د هغه نه لوړ گڼي لکه په خپله چې قاضي یې. (۱۲) یوازې خدای دی چې شریعت ورکوي او هم قاضي دی. یوازې هغه دی چې دا قدرت لري چې خلک وژغوري او یا یې له منځه یوسي. نو بیا ته څوک یې چې د خپل گاونډي په هکله قضاوت کوې؟

۱۳) زما خبرې واورئ ای خلکو چې وایئ: «مونږ به نن یا سبا فلاني ښار ته لاړ شو او هلته به یو کال تېر کړو، هلته به سوداګري وکړو او ډېرې پیسې به وگټو.» ۱۴) خو تاسو په دې هم نه پوهېږئ چې سبا به څه کیږي، ستاسو ژوند څه شی دی؟ هغه د بخار په شان دی چې د لږې شپې دپاره رانښکاره کیږي او بیا ورکیږي. ۱۵) د دې په ځای باید ووايئ: «که د څښتن رضا وي نو مونږ به ژوندي پاتې شو او دا یا هغه کار به وکړو.» ۱۶) خو تاسو اوس په خپلو لاپو باندې فخر کوئ او داسې لاپې وهل بد کار دی. ۱۷) نو بیا څوک چې په نېکۍ کولو پوهیږي او نه یې کوي، نو هغه ګناه کوي.

شتمنو خلکو ته خبرداری

۵) ۱) ای شتمنو خلکو! زما خبره واورئ، د هغو مصیبتونو په خاطر چې په تاسو باندې راتلونکي دي، ژړا او انګولا وکړئ. ۲) ستاسو شتمني تباہ شوي ده او کالي مو چینجو خوړلي دي. ۳) ستاسو سره زر او سپین زر زنگ وھلي او د هغوی زنگ به په تاسو شاهدي ورکوي او د اور په شان به ستاسو بدن وسوځوي. خو بیا هم تاسو د دې نړۍ په اخرو ورځو کې مال او دولت ذخیره کوئ. ۴) ګورئ، کومو خلکو چې ستاسو په پټیو کې لو کړی دی او تاسو د هغوی مزدوري نه ده ورکړې، چیغې وھي او د لوګرو فریادونه د مطلق قادر څښتن غوږونو ته رسېدلي دي. ۵) تاسو په نړۍ کې په عیش او عشرت ژوند تېروئ او مزې کوئ، خو اوس تاسو د هغو حیواناتو په شان یئ چې ځانونه مو د حلالولو د ورځې دپاره چاغ کړي دي. ۶) تاسو بې ګناه خلک مجرمان کړل او ومو وژل او هغوی ستاسو په وړاندې ونه درېدل.

په سختیو کې صبر کول

۷ نو ای خویندو او ورونو! د خښتن تر راتگ پورې صبر وکړئ. گورئ، یو دهقان څنگه د خپلې ځمکې څخه د ارزښتناکه حاصل د راټولولو په خاطر صبر کوي او د مني او پسرلي بارانونو ته انتظار وباسي. ۸ نو تاسو هم باید صبر وکړئ او خپل زړونه قوي کړئ، ځکه چې د خښتن راتگ نژدې دی.

۹ ای خویندو او ورونو! د یو بل څخه شکایت مه کوئ، ترڅو خدای تاسو تر خپل قضاوت لاندې ونه نیسي، ځکه چې قاضي په دروازه کې ولاړ دی. ۱۰ ای خویندو او ورونو! کومو پیغمبرانو چې د خښتن په نوم خبرې کړې دي د هغوی صبر او کړاوونه د خپلو ځانونو دپاره مثال وگرځوئ. ۱۱ مونږ صبر کوونکي خلک بختور گڼو. تاسو د ایوب د صبر په هکله اورېدلي دي او خبر یی چې خښتن په پای کې د هغه سره څنگه مرسته وکړه، ځکه چې خدای ډېر زړه سواندی او مهربانه دی.

۱۲ ای زما خویندو او ورونو! په پای کې دا مهمه ده چې قسم ونه خورئ، نه په اسمان، نه په ځمکه او نه په کوم بل شي، بلکې ستاسو «هو» باید «هو» وي او «نه» مو «نه» وي، هسې نه چې د خدای د قضاوت لاندې راشئ.

زوروره او اثرناکه دعا

۱۳ که ستاسو څخه کوم څوک د کړاوونو سره مخامخ وي، نو دعا دې وکړي او که څوک خوشحاله وي، نو هغه دې د ستاینې سندرې ووايي. ۱۴ که په تاسو کې څوک ناروغه وي، نو د کلیسا مشران دې راوغواړي چې د هغه دپاره دعا وکړي او د هغه بدن دې د خښتن په نوم په تېلو

باندې غوړ کړي. (۱۵) کومه دعا چې په ایمان سره وشي، نو ناروغ به جوړ شي. خښتن به بېرته هغه روغ کړي او که گناه یې کړې وي، نو هغه به ورته وبخښل شي. (۱۶) نو بیا یو بل ته د خپلو گناهونو اقرار وکړئ او د یو بل دپاره دعا وکړئ چې شفا ومومئ. د نېک سپري دعا ډېره زوروره او اثرناکه وي. (۱۷) الیاس نبي زمونږ په شان یو انسان ؤ، خو کله یې چې د زړه له کومي دعا وکړه چې باران دې ونه ورپرې، نو تر درې نیمو کلونو پورې په ځمکه باندې باران ونه شو. (۱۸) هغه یوځل بیا دعا وکړه او د اسمان څخه باران وشو او په ځمکه کې فصل پیدا شو.

(۱۹) ای زما خویندو او ورونو! که په تاسو کې څوک د رښتینې لارې څخه واوړي او بل څوک هغه بېرته راوگرځوي، (۲۰) نو هغه دې په دې پوه شي چې هرڅوک چې یو گناهکار د خپلې غلطې لارې څخه راوگرځوي، نو هغه د مرگ څخه ژغوري او د هغه گناهکار ډېر گناهونه به وبخښل شي.